

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO
- Msza św. w intencji Żołnierzy Wyklętych

Kielce – katedra, Środa Popielcowa, 1 marca 2017 r.

1. W historii naszej Ojczyzny przywołujemy różne święta narodowe, daty i wydarzenia. Od 1 marca 2011 r., dzięki wcześniejszej ustawie sejmowej, obchodzony jest *Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych*. Wyklęci i wymazani z historycznej pamięci bohaterscy synowie i córki polskiej ziemi powrócili chwalebnie, i jak ufam na zawsze, na ołtarz narodowej wdzięczności i szacunku. Dzisiejsze świętowanie Dnia Pamięci dokonuje się podczas Eucharystii, którą w intencji naszych bohaterów sprawujemy w Środę Popielcową. Jest to pierwszy dzień Wielkiego Postu, a tym samym dzień będący bramą do źródła łaski i miłosierdzia. Należy mieć świadomość, że Bożego bogactwa może zaczerpnąć tylko człowiek gotowy do osobistego nawrócenia, do pojednania i współpracy z Bożą łaską. Dlatego historia, nawet tak dramatycznie niesprawiedliwa i niezwykle bolesna, nie może nas dzielić i zaślepić.

Nie życzyliby sobie tego nasi bohaterowie, ci wielcy i ci nieznani, ponieważ ich wielkość objawia się w przebaczeniu, odwadze i oddaniu prawdzie, w pragnieniu wolności i sprawiedliwości dziejowej. Nikt zatem nie ma prawa zmieniać ich duchowego testamentu, ale wszyscy mamy obowiązek, aby mieć w sobie pamięć i wdzięczność. Nasi bohaterowie umieli umierać za Ojczyznę, a przecież po ludzku sądząc, mieli kogo kochać: swoje żony, dzieci, rodziny i przyjaciół. Kosy ludzkiej nienawiści, systematycznie ostrzone bałamutną i wrogą ideologią, ścinały ich jak dojrzałe kłosa, ale to właśnie z tych dojrzałych kłosów po latach narodził się plon wolności, sprawiedliwości i prawdy. Kto tego nie szanuje, kto z tym walczy, nie jest Polakiem i patriotą!

Dziś jednak nie oglądamy się za siebie, ale patrzmy na siebie i odważnie pytajmy, kim jesteśmy? Co wynika z tego, że jesteśmy ochrzczeni? Komu i czemu służą powierzone nam urzędy państwowe, samorządowe, stanowiska

i funkcje zawodowe? Bez tej świadomości na nic zda się Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych, a jeszcze mniej posypany na nasze głowy surowy popiół, umartwienia i wszelkiego rodzaju ofiary.

Bóg chce być z nami i w nas. *Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? (...). Świątynia Boga jest święta, a wy nią jesteście* (1 Kor 3,16-17). Środa Popielcowa, Wielki Post i Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych to czas odbudowy ludzkiej świątyni, umocnienia fundamentów naszej wiary, miłości i patriotyzmu.

2. Słowo Boże głosem proroka Joela zachęca nas do nawrócenia: *Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz, i lament. Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty. Nawróćcie się do Pana Boga waszego!* (Jl 2,12-13). Nawrócenie jest wolnym i osobistym zwróceniem się ku Bogu miłosierdzia. Stwarza ono nowego człowieka i buduje nową ludzką społeczność (por. Jl 2,12-18). Zauważmy, jak piękną perspektywę pełną nadziei otwiera nam przesłanie psalmisty Pańskiego, który doświadcza łaskawego przebaczenia wszystkich grzechów, radości i pewności czystego serca (por. Ps 51).

Zaproszeni do zanurzenia się w odkupieńczej miłości Jezusa Chrystusa, usłyszmy wołanie św. Pawła apostoła: *W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem*. Dla pojednania i nawrócenia jest właśnie stosowny czas, w którym Bóg przychodzi z pomocą (por. 2 Kor 5,20-6,2). Co więcej, program wielkopostnej drogi nawrócenia, jeśli chcemy ją wybrać, zapisany jest w Ewangelii. To modlitwa, post i jałmużna. Te praktyki mają dać Bogu więcej miejsca w ludzkim sercu, otworzyć oczy na potrzeby bliźnich i tworzyć nowe relacje z Chrystusem dzięki łasce sakramentów świętych, medytacji Bożego słowa i czynów miłosierdzia. Jezus znając jednak ludzką naturę ostrzega nas, abyśmy byli prawi w naszych intencjach, bez jakiegokolwiek udawania i pozorów (por. Mt 6,1-6. 16-18).

3. Bogactwo łaski jest w zasięgu naszych rąk, ale na ile skorzystamy z Bożej oferty, zależy wyłącznie od nas samych. Wielki Post jest czasem sprzyjającym odnowieniu siebie w spotkaniu z Chrystusem, żyjącym w Jego słowie, w sakramentach i w bliźnim.

Pamiętajmy jednak, że ci, którzy kiedyś nie skorzystali z tej łaski i wyrzucili Boga ze swojego życia, jednocześnie obficie karmieni nienawiścią, mordowali swoich braci i swoje siostry. Historia lubi się powtarzać i nie daj Boże, aby ktokolwiek z nas tu obecnych był niechlubnym aktorem takiej historii. Niech Duch Święty prowadzi nas do podjęcia prawdziwej drogi nawrócenia, aby niezależnie od okoliczności zawsze wiernie służyć Bogu i Ojczyźnie. Amen.